

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr XXIX/219/08
Rady Gmina Damnica
z dnia 18 grudnia 2008r.

**PLAN ODNOWY
DLA SOŁECTWA KARZNICZKA
NA LATA 2008 – 2015**

Spis Treści

<u>1. Charakterystyka miejscowości Karzniczka.....</u>	<u>3</u>
<u>1.1 Rys historyczny miejscowości.....</u>	<u>3</u>
<u>1.2 Położenie.....</u>	<u>5</u>
<u>1.3 Ludność na terenie sołectwa.....</u>	<u>5</u>
<u>1.4 Charakterystyka ogólna.....</u>	<u>6</u>
<u>2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.....</u>	<u>7</u>
<u>2.1 Zasoby naturalne.....</u>	<u>7</u>
<u>2.2 Turystyka.....</u>	<u>8</u>
<u>2.3 Zabytki.....</u>	<u>9</u>
<u>3. Misja.....</u>	<u>13</u>
<u>4. Analiza SWOT.....</u>	<u>13</u>
<u>Szanse.....</u>	<u>13</u>
<u>Zagrożenia.....</u>	<u>13</u>
<u>5. Priorytety, cele i działania do zrealizowania w sołectwie Karzniczka w latach 2008 - 2015.....</u>	<u>14</u>
<u>6. Harmonogram przedsięwzięć przewidzianych do realizacji.....</u>	<u>16</u>

WSTĘP

Skuteczne i efektywne rozwiązywanie problemów społeczno - gospodarczych w celu coraz lepszego zaspokojenia potrzeb mieszkańców sołectwa nie może być oparte na metodach prób i błędów, licząc na szczęśliwy zbieg okoliczności, czy też przypadek. Nasze funkcjonowanie w lokalnej społeczności nie może być podporządkowane takim maksymom, jak: „funkcjonujemy z dnia na dzień i jakoś to będzie” lub „nie myślmy zbyt wiele o przyszłości, bo i tak będzie inaczej niż przewidywaliśmy”.

Taki sposób myślenia i postępowania, zarówno w obecnej, jak i przyszłej rzeczywistości będzie stawał się w coraz większym stopniu czynnikiem utrudniającym działania na rzecz odczuwalnej poprawy warunków życia społeczności lokalnej.

Ponadto, członkostwo Polski w Unii Europejskiej stwarza realną szansę na skorzystanie z pomocy finansowej tej organizacji, w celu realizacji różnego rodzaju przedsięwzięć rozwojowych. Warunkiem wstępnym jej uzyskania jest posiadanie długoletnich planów rozwoju i działań realizacyjnych.

Rada Sołecka wsi Karzniczka, w celu opracowania takiego Planu Odnowy Miejscowości i działań realizacyjnych odbyła wiele konsultacji ze społecznością lokalną wykorzystując jej wiedzę i doświadczenie oraz analizując pomysły i przekonując ich do konieczności sporządzenia i określenia celów planu rozwoju.

W trakcie prowadzonych konsultacji wytworzyła się integracja społeczności wokół wspólnych problemów, interesów i przyszłych celów.

Proces tworzenia Planu Odnowy Miejscowości Karzniczka nie był procesem oderwanym od konkretnej rzeczywistości. Podstawą do powstania niniejszego planu była Strategia Rozwoju Społeczno - Gospodarczego oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Damnica, które są zgodne ze Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego.

1. Charakterystyka miejscowości Karzniczka

1.1 Rys historyczny miejscowości

Wieś sołecka obejmująca miejscowość Łężycza, położona nad rzeką Charstnicą.

Nazwa pochodzi od lichego siana, trawy ulubionej przez konie w kaszubszczyźnie charst albo od określenia odpowiadającego polskiemu karcz, czyli resztki pniaka z korzeniami, wykarczowana rola.

1493 rok - wieś w posiadaniu państwa Bandemer.

1538 rok - właścicielem był Thomas Bandemer.

1546 roku - książę Barmin nadał lenno Karzniczka kapitanowi na Bytowie Bartolomaeus Schwave. Później razem z miejscowością Benzin, Karzniczka była lennem Wobesersches.

XVII wiek - własność Daniela von Hebrona (łącznie z Damnica), syna wygnança za Szkocji, szwagra Marii Stuart - Aleksandra Hepburn-Bothwell. Po śmierci von Hebrona w 1628 r. przeszła na własność syna, również Daniela. Daniel był jednym z pułkowników Wallensteina w czasie wojny 30-letniej. Z jego ramienia nadzorował budowę licznych szaców obronnych na terenie Pomorza. Karzniczka była jego dobrem ulubionym. Chciał tutaj być pochowany. Stało się jednak inaczej, spoczął w pobliskim Kościele w Zagórzycy. Ponieważ nie zostawił męskiego potomka, majątek otrzymał jego bratanek Daniel Dietrich von Hebron, który zgodnie z umową sprzedał to lenno w 1686 roku Georgowi Lorenzowi von Puttkamer, który przyjął, że będzie to nowe lenno dla jego potomków. W tym czasie istniała już część pałacu (obecnie tworzy ona skrzydło południowe). Przez ponad 8 generacji mieszkańców, na przestrzeni 259 lat Karzniczka i leżący obok majątek Benzin do 1945 roku pozostawały w rękach Puttkamerów.

1717 rok - spis ziemski zawiera następujące wzmianki: właściciel Boguslaff Ulrich von Puttkamer, chłopci małorolni: Christ Cossbad, Christ Wegner, Marten Marz, Matthias Cossbad.

1774 rok - właścicielem, który przejął ojcowskie dobra został Bogusław Ulrich von Puttkamer, był starostą powiatu Słupsk.

1784 rok - miejscowość miała 1 folwark, 1 młyn, 1 tartak, 4 robotników małorolnych, 1 nauczyciela, razem z folwarkiem Grunhof, 18 kominów czyli domów. Fryderyk Bogusław von Puttkamer sprzedał swoje dobra Jerzemu Henningowi von Puttkamer. Był on generałem za czasów Wilhelma II i III.

XIX wiek - oba majątki należały do Wilhelma von Puttkamera. Jego syn Anzelm nie posiadał męskich potomków i dlatego pozostawił posiadłość swojemu bratu Henning, w roku 1865 roku.

1908 rok - dobra ofcowskie przejmuje syn Henninga Ulrych. Rozbudował on budynki gospodarcze, przeniósł je w inne miejsca i ufundował rozległe założenie parkowe w

stylu angielskim. Był to człowiek wykształcony w kierunku humanistycznym. Był reprezentantem rodziny, poprzez dwa dwory w typie pałaców w swoich posiadłościach. W 1938 roku majątek liczący sobie powierzchnię 966 ha posiadał 542 ha ziemi uprawnej, 14 ha łąk, 23 ha pastwisk, 347 ha lasów i zadrzewień, 3 ha powierzchni wodnej, 37 ha nieużytków i dróg, a stan zwierząt obejmował 46 koni, 190 wołów, 600 owiec i 300 świń. Cała powierzchnia gminy należała do majątku. Ulrich zmarł 14 marca 1940 roku. jego syn [Bogusław](#) przeniósł się do Karzniczki w 1942 roku.

8 marca 1945 roku - Karzniczkę zajęli Rosjanie, idąc z kierunku na Mahnwitz, wzmocnieni zmotoryzowanym sprzętem. Po II wojnie światowej Karzniczką zarządzali Rosjanie - mieściła się tutaj siedziba NKWD. Dopiero w październiku 1951 roku Karzniczka została przekazana przez Rosjan - władzą polskim.

1.2 *Położenie*

Miejscowość Karzniczka - wieś sołeczka położona w Gminie Damnica, w powiecie słupskim, w województwie pomorskim. Stanowi jedno z 17 sołectw Gminy Damnica, które leży w południowej części Gminy Damnica w odległości 2 km od centrum Gminy. Graniczy z terenami sołectw Damnica i Zagórzycza. Wieś położona jest w odległości 3 km od drogi krajowej E-6 łączącej Szczecin z Gdańskiem. Do miasta Słupsk jest 17 km.

1.3 *Ludność na terenie sołectwa*

Na dzień 31 grudnia 2007r. według ewidencji ludności jaką posiada Urząd Gminy Damnica, sołectwo zamieszkiwało 387 osób, co stanowi około 6,06% wszystkich mieszkańców gminy. Struktura ludności kształtuje się następująco:

	Sołectwo	Karzniczka	Łężyca
Ogólna liczba mieszkańców	387	383	4
w tym mężczyźni	192	190	2
w tym kobiety	195	193	2
Mieszkańcy w wieku przedprodukcyjnym (0-17 lat)	91	91	0
Mieszkańcy w wieku produkcyjnym (18 – 60 lat)	253	250	3
Mieszkańcy w wieku poprodukcyjnym (powyżej 60 lat)	43	42	1

1.4 Charakterystyka ogólna.

Sołectwo Karzniczka położone jest nad rzeką Charstnicą, obejmuje miejscowości Karzniczka i Łężyca. Sołectwo ma charakter typowo rolniczy o przeważającej powierzchni użytków rolnych o wysokim wskaźniku bonitacji gleb. Posiada więc doskonale warunki do intensywnej produkcji rolnej.

W Karzniczce funkcjonuje Stacja Doświadczalna Oceny Odmian. Karzniczka jest największą tego typu stacją w Polsce działającą w ramach Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych w Słupi Wielkiej. W miejscowości znajduje się również Leśnictwo Karzniczka.

W miejscowości znajduje się obiekt Pałacowy położony nad fosą, pochodzący z końca XVIII w. i z połowy XIX w. (pow. Rej. A-58 – Konserwator Zabytków). Wymaga on gruntownego remontu. Jest to własności prywatna

Miejscowość jest w całości zwodociągowana i skanalizowana., posiada Oczyszczalnię Ścieków, dostęp do energii elektrycznej. W całym sołectwie istnieje możliwość podłączenia do Internetu. Stan dróg wewnętrznych i lokalnych określa się jako dobry. Dzieci z terenu sołectwa uczęszczają do Zespołu Szkół w Zagórzycy, który znajduje się 1 km od sołectwa. Kościół parafialny mieszkańców Karzniczki również zlokalizowany jest w Zagórzycy.

Korzystne usytuowanie i bliskość Słupska powoduje, że istnieje tutaj lepszy dostęp do dóbr kultury, urzędów administracji publicznej oraz komunikacji, co stwarza, że sołectwo pełni funkcję mieszkaniową i istnieje możliwość jej rozwinięcia.

Ludność zamieszkująca na tym terenie w 90% stanowi ludność napływową utrzymującą się głównie z pracy poza terenem sołectwa oraz rent i emerytur. Bezrobocie w sołectwie jako miejscowości po byłym Państwowym Gospodarstwie Rolnym sięga 20%.

W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego na terenie sołectwa przewidziano tereny do potencjalnego rozwoju: gospodarczego, mieszkaniowego, turystyki i rekreacji.

Władze lokalnej administracji samorządowej, sołtys sołectwa oraz mieszkająca tutaj ludność, wszystkim im zależy na tym, aby ta bardzo atrakcyjnie położona miejscowość przyciągała turystów, wpłynęła na rozwój infrastruktury turystycznej, a przy okazji stanowiła wizytówkę dla wszystkich odwiedzających. Wiele prac już wykonano, lecz jest jeszcze bardzo dużo do zrobienia w zakresie wzbogacenia i poprawienia jakości życia mieszkańców.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

2.1 Zasoby naturalne

Sołectwo Karzniczka położone jest na terenie obrębu geodezyjnego. Ogólna powierzchnia sołectwa to 711,23 ha, co stanowi zaledwie 4,24% powierzchni gminy Damnica.

Karzniczka jest sołectwem typowo rolniczym, gdyż aż 87,1% gruntów stanowią użytki rolne (619,47 ha).

Pomniki przyrody na terenie sołectwa:

- 4 dęby szypułkowe - obwody odpowiednio 400, 400, 296 i 296 cm, pierśnice odpowiednio 129, 129, 95 i 95 cm, wysokości odpowiednio 27, 28, 28 i 30 metrów - teren leśniczówki Karzniczka
- klon jawor - obwód 312 cm, pierśnica 104 cm, wysokość 24 metry - teren leśniczówki Karzniczka
- lipa drobnolistna - obwód 364 cm, pierśnica 121 cm, wysokość 22 m - teren gospodarstwa
- lipa drobnolistna - obwód 347 cm, pierśnica 115 cm, wysokość 21 m - teren gospodarstwa
- lipa drobnolistna - obwód 322 cm, pierśnica 107 cm, wysokość 21 m - teren gospodarstwa
- lipa drobnolistna - obwód 370 cm, pierśnica 123 cm, wysokość 24 m - droga wojewódzka
- lipa drobnolistna - obwód 340 cm, pierśnica 113 cm, wysokość 24 m - droga wojewódzka

Zabytki archeologiczne sołectwa Karzniczka zlokalizowane są w jednej strefie ochrony archeologicznej – konserwatorskiej w mikroregionach osadniczych zawierających stanowiska archeologiczne:

I. STREFA „OW” WZGLĘDNEJ OCHRONY ARCHEOLOGICZNO – KONSERWATORSKIEJ.

- AZP 8-31/22 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna i obozowisko pradziejowe
- AZP 8-31/25 – Karzniczka – cmentarzysko kultury pomorskiej z grobami skrzynkowymi
- AZP 8-31/23 – Karzniczka – cmentarzysko ciałopalne popielnicowe, osada wielokulturowa
- AZP 8-31/24 – Karzniczka – cmentarzysko ciałopalne popielnicowe, osada wielokulturowa
- AZP 8-31/26 – Karzniczka – cmentarzysko ciałopalne popielnicowe, osada wielokulturowa
- AZP 8-31/30 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/31 – Karzniczka – osada kultury oksywsko – wielbarskiej i wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/32 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/33 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/34 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/35 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/36 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/37 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/38 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/39 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/40 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/41 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna i obozowisko kultury amfor kulistych
- AZP 8-31/42 – Karzniczka – osada kultury łużycko – pomorskiej i wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/43 – Karzniczka – osada kultury wielbarskiej i wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/44 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 8-31/45 – Karzniczka – osada wczesnośredniowieczna
- AZP 9-31/4 – Karzniczka – osada późnośredniowieczna
- AZP 9-31/3 – Karzniczka – osada wczesno- i późnośredniowieczna
- AZP 9-31/1 – Karzniczka – cmentarzysko ciałopalne popielnicowe
- AZP 9-31/2 – Karzniczka – cmentarzysko ciałopalne popielnicowe
- AZP 9-32/50 – Karzniczka – obozowisko neolityczne i wczesnośredniowieczne

2.2 Turystyka

Obszar miejscowości posiada walory dla rozwoju funkcji turystycznej, których podstawę stanowią cechy środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym:

- występowanie zasobów środowiska kulturowego:
- występowanie kompleksów leśnych niezbędnych do rozwoju agroturystyki, przyciągnięcia grzybiarzy.

W koncepcji rozwoju i zagospodarowania dla miejscowości Karzniczka wynikającej ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Damnica przyjmuje się następujące kierunki rozwoju turystyczno-rekreacyjnego:

- rozwój turystyki kwalifikowanej związanej z naturalnymi walorami gminy tj. myślistwo, jeździectwo,
- wyznaczenie i urządzenie sieci tras rowerowych,
- rozwój turystyki i rekreacji na terenach leśnych,
- promocja walorów turystycznych miejscowości.

W Karzniczce planuje się wyznaczyć na bazie atrakcyjnych elementów środowiska przyrodniczego, kulturowego i istniejącego osadnictwa - miejsca obsługi turystów, również tych rowerowych, uwzględniając integrację z różnymi środkami transportu. Proponowany system ścieżek rowerowych utworzyłby układ o strukturze pętlowej, swobodnie penetrującej obszar i przebieg umożliwiający wybór ścieżki z możliwością dotarcia do dowolnego węzła.

Sieć ścieżek powinna zostać stworzona w nawiązaniu do międzynarodowej trasy rowerowej „Hanzeatyckiej”. Przyjęto ciągły układ tras rowerowych. Są to atrakcyjne widokowo trasy, które po urządzeniu infrastruktury dla ruchu rowerowego mogą stać się alternatywą innego, powszechnie dostępnego rodzaju wypoczynku.

2.3 Zabytki

W Karzniczka znajdują się ciekawe miejsca, które warte są zobaczenia i odwiedzenia. Do najważniejszych z nich należy:

1. OBIEKTY ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

2.

Pałac -był zbudowany w XVIII wieku jako zamek wodny, usytuowany jest w południowo-wschodniej części wsi, na wyspie w rozlewisku rzeki Charstnicy. Wyspa o czworobocznym kształcie, z trzech stron otoczona jest sztucznie powstałą fosą, z czwartej, południowej - jeziorem. Główny wjazd prowadzi od południowego - wschodu groblą przez staw, potem wzdłuż fosy, wokół wyspy, aż do prowadzącego nad nią mostu, od zachodu, na osi założenia, zajmuje zachodnią część wyspy.

Pałac zbudowany w I połowie XIX w., składa się z korpusu głównego i wysuniętych symetrycznie skrzydeł tworzących dziedziniec - podjazd elewacjami szczytowymi na osi wschodnio-zachodniej. Elewacja ogrodowa od strony północnej, a fasadą skierowany w kierunku południowym. Na każdej elewacji usytuowane są schody komunikujące zewnętrzne i wewnętrzne budynku. Cały budynek odizolowany od podwórza gospodarczego. W części północno-wschodniej narożnika znajduje się ośmiokątna wieżyczka widokowa z zegarem.

Budynek założony na planie trzech prostokątów z dostawionymi aneksami. Dla jasności podzielone na: centralny korpus główny z werandą od południa i tarasem od północy. Skrzydło południowo-zachodnie przylegające od zachodu do korpusu głównego składa się z trzech prostokątów, ułożonych w podkowę. W centralnej części z wystawioną werandą, na osi oficyny. Od strony wschodniej do korpusu głównego dostawione jest drugie skrzydło boczne, w kształcie litery L. Jej zasadniczą część stanowi stary dwór prostopadły do korpusu głównego. Od południa przylega do niego oficyna z przejazdem. Pałac: korpus główny oraz skrzydło południowo-zachodnie dwutraktowy, dwukondygnacyjny, nakryty dachem czterospadowym z naczółkami, o niskich połaciach dachowych. Skrzydło południowo-wschodnie 2,5 traktowe, z korytarzem pośrodku, jednokondygnacyjne, nakryte dachem mansardowym o wysokich połaciach dachowych. W części południowej w górnej połaci mansardy usytuowana jest czworokątna wieża zegarowa z ośmiobocznym hełmem. Prostopadłościennie bryły ożywione są różną wysokością dachów, oraz rozczłonkowaniem bryły na trzy części, tworząc odmienne formy. Budynek podpiwniczony z użytkowym poddaszem.

Dach: korpus główny - dach naczółkowy o niskich połaciach dachowych, oficyna południowo-zachodnia o dachu czterospadowym, o wysokich połaciach dachowych, oficyna południowo-wschodnia - mansardowy. Ściany zewnętrzne (obwodowe), z cegły, murowane i otynkowane. Postawione na wysokim kamiennym cokole, również o otynkowanym licu. Skrzydło południowe (stary dwór) wykonane z drewnianej konstrukcji szkieletowej wypełnionej cegłą. Na zewnątrz otynkowane. Wieża dachowa - krokwiowo-płatwiowa na stolcach ukośnych oraz jętkowo-płatwiowa na stolcach prostych (korpus główny). Dach kryty dachówką, karpiówką podwójną. Połacie dachu oficyny południowo-wschodniej kryta papą. Wieża zegarowa posiada boczne ściany obłożone gontem, a hełm kryty łupkiem.

Wnętrze pałacu ozdabia przestronny dwukondygnacyjny hall z główną klatką schodową i obejściem na poziomie piętra. W hallu boazeria drewniana (prawdopodobnie z czarnego dębu, dziś pomalowana farbą olejną). Na piętro prowadzi drewniana klatka schodowa z ozdobną balustradą. W kilku pomieszczeniach zachowały się sztukaterie w formie gzymsów i rozet. Ciekawa stolarka. Dwukondygnacyjna sala balowa została przebudowana w poziomie na 2 pomieszczenia. Wysokie, łamane dachy i wieżyczki francuskiego renesansu. Pałac jest obiektem unikatowym i wyjątkowym na Pomorzu. Niestety jest w złym stanie. Obok pałacu park dworski; czworak dworski - murowany, z początku XIX w.; spichlerz dworski murowany z XIX w., gorzelnia murowana z połowy XIX w.; magazyn murowany z roku 1888. Przed pałacem rozciąga się duża polana. Po zachodniej stronie fosy, na osi pałacu usytuowany jest park.

Wnętrze zachowane w miarę w pierwotnej formie. W korpusie głównym budynek jest dwutraktowy, w skrzydle południowo-zachodnim - również dwutraktowy, a w skrzydle południowo-wschodnim dwu i pół-traktowy. Bryły o układzie symetrycznym. Na osi każdej z nich usytuowana klatka wejściowa. Wszystkie skrzydła połączone są ze sobą za pomocą ciągów komunikacyjnych. Funkcjonalnie stanowiły jedną przestrzeń, która podzielona była ze względu na swoje przeznaczenie i użytkowanie. Najbardziej przebudowane jest skrzydło południowo-wschodnie, które powstało najwcześniej. W każdej z brył zachował się oryginalny wystrój. Zachowała się głównie stolarka okienna, drzwiowa, klatka schodowa, sztukateria oraz kafle w kuchni. W skrzydle południowo-zachodnim oryginalna jest boazeria i wystrój werandy. Sztukateria na ścianach i suficie w pokojach, oraz dekoracja klatki schodowej. W skrzydle południowo-wschodnim zachowała się również klatka schodowa, oraz wystrój kuchni z ręcznie malowanymi kafkami holenderskimi, o tematyce zoomorficznej.

Główną dominantą całego pałacu jest duży hall główny przechodzący na osi w reprezentacyjną klatkę schodową. W całości zachował się jego wystrój. Z balustradami, kolumnami, klatką schodową, oraz terakotą na podłodze. Obok usytuowana jest duża sala balowa (obecnie podzielona na dwie kondygnacje). Zachowała się tutaj sztukateria wieńcząca ściany. Te reprezentacyjne pomieszczenia rozdzielone są ozdobnymi drzwiami.

Od 1951 roku mieścił się w pałacu ośrodek wypoczynkowy. Od 1963 do 1982 roku funkcjonowała tu Zasadnicza Szkoła Rolnicza z internatem. Od 1982 do 1990 roku znajdowała się w pałacu Ośrodek Szkolenia Kursowego, filia Wojewódzkiego Ośrodka Postępu Rolniczego w Strzelinie. W latach 90-tych pałac został sprzedany osobie prywatnej, która obecnie mieszka w pałacu. Nad wejściem głównym w drugiej kondygnacji elewacji frontowej południowego korpusu głównego umieszczony jest duży kartusz herbowy. Tarcza o prostej górze, zaokrąglonych i wciętych bokach, u dołu zakończona jest w szpic. Pole tarczy pokryte poziomymi, rytymi pasami. Po środku płaskorzeźbione godło. Godło to profilowo ukazany gryf z głową, skrzydłami i łapami orła, a ogonem ryby. Na głowie ma pięcioramienną koronę. Górą tarcza zwieńczona hełmem. Z jego boków wyrastają labry w postaci mięsistych akantów. Klejnot usytuowany w szczycie to dwa skrzyżowane toporki, wyżej maczugi. Pośrodku ze strusim piórem. Cały kartusz jest płaskorzeźbiony, zaznaczonym białym kolorem na beżowej elewacji.

Herb na fasadzie pałacu w Karzniczce
Puttkamerowie pochodzą ze starosłowińskiego rodu Święców, od których przejęli
godło herbowe - rybogryf z ogonem jesiotra.

Materiały pochodzą ze strony: www.powiatślupsk.info

3. Misja

Miejscowość i Sołectwo Karzniczka w 2015 roku to miejsce z wykorzystanymi terenami inwestycyjnymi, pełną infrastrukturą techniczną, kompleksem sportowo - rekreacyjnym, zmniejszonym bezrobociem. Estetyczne, zadbane i przyjazne dla mieszkańców oraz przejezdnych gości, z wykształconym, aktywnym społeczeństwem oraz prężnymi organizacjami działającymi na rzecz rozwoju lokalnego.

4. Analiza SWOT

1.1. Mocne i słabe strony

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none">Położenie przy trasie krajowej E-6 Gdańsk-Szczecin (3 km).Wysoka przydatność gleb dla produkcji rolnej.Czyste środowisko i duży udział obszarów leśnych wokół sołectwa.Tereny do zagospodarowania.Otwartość Urzędu Gminy Damnica i jego pracowników na pomoc sołectwu w wszelkich działaniach na rzecz własnego środowiska.Niezniszczone środowisko przez przemysł.Dobra współpraca z władzami gminy.Współpraca SDOO w branży doświadczalnej (rolnictwo) w całym kraju i zagranicą	<ol style="list-style-type: none">Wysokie bezrobocie.Brak dostatecznych środków na rozwój.Niska aktywność zawodowa wolnych zasobów pracy.Ucieczka wykształconej młodzieży.Brak inwencji mieszkańców sołectw w kierunku wykorzystania położenia wsi.Brak silnych wspólnych tradycji.

1.2. Szanse i zagrożenia

Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none">Możliwość finansowego wsparcia rozwoju wsi z programów pomocowych Unii Europejskiej.Wzrost zainteresowania zamieszkaniem na wsi	<ol style="list-style-type: none">Brak stabilizacji w planowaniu przestrzennym.Niż demograficzny i starzenia się mieszkańców.Niekorzystna w porównaniu do

3. Zaktywowanie mieszkańców do działań na rzecz rozwoju własnego sołectwa.	pozostałych regionów Pomorza sytuacja społeczno - gospodarcza terenu gminy Damnica.
4. Efektywne wykorzystanie walorów przyrodniczych i turystycznych.	4. Niska atrakcyjność dla inwestorów oraz położenie w rejonie depresji społeczno - gospodarczej.
5. Możliwość szerokiej współpracy zagranicznej w dziedzinie rolnictwa	5. Możliwość usytuowania na terenie sąsiedniej gminy tarczy antyrakietowej.
6. Bliskość miasta Słupska	6. Niekorzystna produkcja rolna.
7. Programy Pomocowe na Aktywizację Obszarów Wiejskich.	7. Rezygnacja z realizacji drogi ekspresowej E-6.
8. Zainteresowanie inwestorów zewnętrznych terenami sołectwa Karzniczka – dalekosiężne plany w zakresie lokalizowania ferm wiatrakowych	8. Niski przydział środków publicznych na infrastrukturę techniczną.

5. Priorytety, cele i działania do zrealizowania w sołectwie Karzniczka w latach 2008 – 2015

Priorytet 1. Aktywizacja Rekreacyjno – Sportowa, Kulturowa i Edukacyjna

Cel 1. Utworzenie i modernizacja istniejącej bazy sportowej i edukacyjnej

Działania:

1. Modernizacja placu zabaw dla dzieci

Planuje się wykonanie dodatkowych ławek i zadaszenia nad nimi. Wybudowanie grilla dla mieszkańców sołectwa, poprawa boiska do piłki siatkowej.

2. Odnowa boiska wiejskiego

Boisko znajdujące się na uboczu wsi wymaga odnowy: posiania trawy, pomalowania bramek itp. Jego odnowa pozwoli na promocję zdrowego trybu życia wśród mieszkańców oraz umożliwi organizowanie festynów, zabaw, imprez sportowych, międzysołeckich rozgrywek piłkarskich.

Priorytet 2. Estetyzacja wsi

Cel 1. Poprawa wizerunku wsi

Działania:

1. Malowanie budynków i porządkowanie obejść

2. Wykonanie nasadzeń drzew i krzewów

Wykonanie prac pozwoli na zwiększenie estetyki w całej miejscowości oraz przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności miejscowości dla potencjalnych inwestorów i mieszkańców.

Priorytet 3. Rozwój infrastruktury

Cel 1. Poprawa stanu dróg wewnętrznych oraz oświetlenia ulic

Działania:

1. Budowa chodników i krawężników w całej wsi
2. Położenie nowej nawierzchni asfaltowej
3. Wykonanie remontu dróg wewnętrznych w sołectwie
4. Remont mostu
5. Uzupełnienie oświetlenia ulicznego

Cel 2. Infrastruktura wodociągowa i kanalizacyjna wsi

Działania:

1. Budowa kanalizacji burzowej w sołectwie Karzniczka
W sołectwie brak kanalizacji burzowej, przez co woda płynie potokiem po ścieżkach i wzdłuż dróg. Budowa kanalizacji burzowej pozwoli ograniczyć ten problem.
2. Modernizacja kanalizacji już istniejącej

Priorytet 4. Aktywizacja społeczna i gospodarcza

Cel 1. Aktywizacja środowisk wiejskich

Działania:

1. **Organizacja szkoleń dla rolników**
2. **Organizacja szkoleń dla bezrobotnych**
Projekt zakłada organizację kursów i szkoleń dla rolników i bezrobotnych z terenu sołectwa, a także z gminy Damnica. O dofinansowanie projektu mieszkańcy będą się starać z Wojewódzkiego Urzędu Pracy lub Powiatowego Urzędu Pracy w Słupsku.

Cel 2. Wzmocnienie więzi lokalnej społeczności

Działania:

1. Kontynuacja programu „Socrates Comenius” dla dzieci z sołectwa Karzniczka uczęszczających do szkoły w Zagórzycy.
Projekt przyczynia się do budowania świadomości i kształtowania tożsamości europejskiej. Umożliwia wymianę poglądów, materiałów i efektów działań ze szkołami partnerskimi.

2. Rozwój poszczególnych dyscyplin sportowych:

- sekcja piłki siatkowej,
- sekcja piłki koszykowej,
- sekcja tenisa stołowego,
- szkółka bokserska,

Uczniowie sołectwa Karzniczka uczęszczający do Zespołu Szkół w Zagórzycy na zajęciach pozalekcyjnych trenują głównie siatkówkę i piłkę nożną. Prowadzone są rozgrywki międzyklasowe, które uczą zdrowej rywalizacji. Uczniowie z terenu sołectwa biorą udział w zawodach sportowych organizowanych na terenie gminy i powiatu, promując na tym forum sołectwo.

3. **Organizacja imprez okolicznościowych i festynów**

Gminny Ośrodek Kultury i Sportu w Damnicy przy współudziale mieszkańców sołectwa Karzniczka zajmie się organizowaniem imprez okolicznościowych, festynów, dożynek, koncertów, zabaw wiejskich itp. Pozwoli to na integrację środowiska wiejskiego i budowanie wspólnych tradycji.

4. **Organizacja imprezy ponadlokalnej „Święto Ziemniaka” przez SDOO Karzniczka**

6. **Harmonogram przedsięwzięć przewidzianych do realizacji**

L.p.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt wykonania	Termin wykonania	Źródło finansowania
PRIORYTET 1				
<i>Cel 1</i>				
1.	Modernizacja placu zabaw dla dzieci	20 000,00	2010	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
2.	Odnowa boiska wiejskiego	20 000,00	2010	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
PRIORYTET 2				
<i>Cel 1</i>				
1.	Malowanie budynków i porządkowanie obejść	2 000,00	2008-2015	Praca własna mieszkańców
2.	Wykonanie nasadzeń drzew i krzewów	5 000,00	2008-2015	Praca własna mieszkańców
PRIORYTET 3				
<i>Cel 1</i>				
1.	Budowa chodników i	50 000,00	2011	Gmina Damnica/środki

Plan Odnowy Sołectwa Karzniczka

	krawężników w całej wsi			zewewnętrzne/unijne
2.	Położenie nowej nawierzchni asfaltowej na odcinku: przystanek-biurowiec SDOO Karzniczka	200 000,00	2012	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
3.	Wykonanie remontu dróg wewnętrznych	150 000,00	2012	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
4.	Remont mostu	500 000,00	2015	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
5.	Uzupełnienie oświetlenia ulicznego	5 000,00	2010	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
Cel 2				
1.	Budowa kanalizacji burzowej w Karzniczce	50 000,00	2012	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
2	Modernizacja kanalizacji istniejącej	50 000,00	2012	Gmina Damnica/środki zewnętrzne/unijne
PRIORYTET 4				
Cel 1				
1.	Organizacja szkoleń dla rolników	2 000,00	2008-2015	PUP Słupsk, WUP, ODR
2.	Organizacja szkoleń dla bezrobotnych	2 000,00	2008-2015	PUP Słupsk, WUP
Cel 2				
1.	Kontynuacja programu „Socrates Comenius”	30 000,00 corocznie	2008-2015	Zespół Szkół w Zagórzycy, środki zewnętrzne/unijne, praca własna mieszkańców
2.	Rozwój poszczególnych dyscyplin sportowych	10 000,00	2008-2015	Zespół Szkół w Zagórzycy, praca własna mieszkańców
3.	Organizacja imprez okolicznościowych i festynów na placu zabaw	5 000,00	2008-2015	GOKiS, Gmina Damnica, praca własna mieszkańców
4	Organizacja „Święta Ziemniaka”	5 000,00	2008-2015	GOKiS, Gmina Damnica, praca własna mieszkańców

7. Analiza i podsumowanie

Plan rozwoju sołectwa Karzniczka na lata 2008-2015 określa pożądane kierunki w postaci priorytetów, celów i działań realizowanych na rzecz stworzenia jak

najlepszego wizerunku wsi, trwałego rozwoju oraz wzrostu poziomu życia mieszkańców.

Plan Odnowy Miejscowości Karzniczka ma charakter otwarty i może ulegać zmianom wraz z wypracowaniem innych planów w trakcie zmieniającej się rzeczywistości. Jednak nowe zadania wprowadzane do niniejszego Planu winny wypełniać określoną przez społeczność lokalną misję, priorytety i cele strategiczne.

Niniejszy Plan Odnowy proponuje określone kierunki rozwoju stanowić będzie podstawę do współdziałania wszystkich osób, grup i instytucji oraz umożliwi współpracę z samorządem lokalnym, innymi sołectwami naszej gminy jak i sołectwami innych przyległych Gmin.

Plan odnowy przyczyni się do uaktywnienia mieszkańców i aktywnie wpłynie na przemiany w sołectwie Karzniczka oraz wzmocni więzi między społecznością lokalną tych sołectw, zwiększając szansę na osiągnięcie wspólnych celów.